

Näringsdepartementet
Energi
103 33 Stockholm

Remiss av Energimyndighetens rapporter ”Åtgärder för att skydda elkunden mot höga elcertifikatpriser”, Gemensamt elcertifikatsystem med Norge” och ”Regelförenkling”.

Skogsindustrierna har erhållit rubricerade rapporter på remiss och vill framföra följande synpunkter.

Sammanfattning

- Den elintensiva industrins undantag från kvotplikt skall vara kvar oförändrat
- Inget tak- eller golvpris bör införas
- Ett gemensamt elcertifikatsystem med Norge får inte innebära att de grundläggande förutsättningarna för utbyggnad av förnyelsebar produktion i Sverige försämras
- Definitionen av ny anläggning/ökning av produktionskapaciteten bör skyndsamt ses över, förenklas och förtydligas

Åtgärder för att skydda elkunden mot höga elcertifikatspriser

Skogsindustrierna delar i allt väsentligt Energimyndighetens slutsatser. Vi vill kraftigt understryka betydelsen av att den elintensiva industrins undantag från kvotplikt blir kvar oförändrat. Undantaget betyder för massa- och pappersindustrin ca 1,5 miljarder kronor per år. Branschen exporterar nära 90 procent av pappersproduktionen och är på samtliga produktsortiment utsatt för stark internationell konkurrens. Kostnadsökningar i den storleksordning som elcertifikaten skulle utgöra skulle få negativa konsekvenser för flertalet av våra medlemsföretag och riskera sysselsättning på flera orter. Särskilt hårt skulle tidningspappersbruken och tillverkare av mekanisk massa drabbas. I ett tidningspappersbruk svarar elkostnaden för upp till 30 procent av produktionskostnaderna. Om undantaget skulle tas bort skulle det innebära att produktionskostnaderna skulle öka med 150 till 200 kronor per ton i en bransch som redan är hårt trängd av svag lönsamhet.

Vi vänder oss mot synsättet, som Energimyndigheten framför, att undantaget skall ses som en subvention från de kvotpliktiga konsumenterna till den elintensiva industrin. Undantaget innebär inte heller att den elintensiva industrins ansträngningar för att genomföra effektiviseringsinsatser minskar. Så gott som samtliga anläggningar deltar sedan starten i programmet för energieffektivisering (PFE) och arbetar därmed systematiserat med förbättringsåtgärder. Det har hittills också resulterat i en årlig minskning av elbehovet med nästan 1 TWh. För att understryka sin vilja att reducera elenergianvändningen vid tillverkning av mekanisk massa så har de svenska och norska företagen Holmen, SCA, Stora Enso samt Norske Skog gemensamt uppvakttat Energimyndigheten i syfte att tillsammans starta ett flerårigt forskningsprogram. Initiativet benämns ”mekmassainitiativet”.

Energimyndigheten vill genomföra en studie för att kunna bedöma hur kostnadsökningar påverkar den konkurrensutsatta industrin. Vi är positiva till att en sådan studie genomförs och förutsätter att branschrepresentanter involveras om studien kommer till stånd.

Vi delar Energimyndighetens uppfattning att varken tak eller golv skall införas för priset på elcertifikaten. Det skulle innebära att hela systemet sätts ur funktion och att de uppsatta målen därmed sannolikt inte kommer att uppnås.

Ett sätt att ge konsumenten bättre information vore att återigen redovisa kostnaden för elcertifikaten öppet på elräkningen. Då skulle olika bolags påslag för elcertifikat kunna jämföras.

Gemensamt elcertifikatsystem med Norge

Skogsindustrierna ser på sikt en gemensam elcertifikatmarknad med Norge som positiv. Det skulle innebära bättre likviditet och sannolikt därmed stabilare priser. Ett gemensamt system med Norge får dock inte innebära att de grundläggande förutsättningarna för utbyggnad av förnyelsebar produktion i Sverige försämras. Det är av yttersta vikt att stabiliteten och förutsägbarheten behålls ur ett investeringsperspektiv. I synnerhet gäller detta under en övergångsperiod så att inte de som redan fattat beslut om investeringar

drabbas negativt av förändrade förutsättningar. Därför bör ett gemensamt svenskt- norskt elcertifikatsystem inte etableras förrän den förnybara elproduktionen i Norge nått relativt sett samma nivå som i Sverige.

Vi instämmer i Energimyndighetens slutsats att grundläggande funktioner och regler bör vara desamma i båda länderna. Det är viktigt att ett gemensamt system utformas så att påverkan på priser blir så liten som möjligt. Som Energimyndigheten påpekar kan priset sjunka kraftigt om många norska projekt kommer till stånd samtidigt. Inom skogsindustrin finns flera projekt såväl på biobränsle- som på vindkraftområdet som skulle riskera att inte komma till stånd om priset skulle sjunka kraftigt.

Det är viktigt att behålla torv som certifikatsberättigat bränsle i ett gemensamt system. Produktionsmässigt kan torv och skog samverka. Först avverkas skogen sedan utvinns torven. Därefter planterar man skog igen på den avslutade torvtäkten. Även när det gäller energieffektivitet kompletterar skogen och torven varandra. Samledning med torv och trädbränsle ger effektivare förbränning och elproduktionen kan ökas med 5 % . Redan dikade torvmarker har en potential motsvarande 12 terawattimmar bränsle.

Vi delar uppfattningen att ingen storleksgräns för certifikatberättigad vattenkraft skall införas.

Nätutbyggnaden bör i första hand ta sikte på att bygga bort flaskhalsar inom Sverige och mellan de nordiska länderna innan en satsning sker på exportkablar till kontinenten.

Regelförenkling

Skogsindustrierna anser att definitionen av ny anläggning/ökning av produktionskapaciteten skyndsamt bör ses över, förenklas och förtydligas.

Vi delar inte Energimyndighetens uppfattning att det måste till ett större antal ärenden eller uppföljning av ärenden för att kunna dra någon slutsats om reglerna fyller den tänkta funktionen eller om det finns brister i regelverket. Vi kan redan nu konstatera att Energimyndigheten i föreskrifterna STEMFS 2009:3 går betydligt längre än vad lagen och förordningen ger uttryck för vid bedömning av vad som skall anses som en ny anläggning. Lagstiftaren har klart gett uttryck för att renoverade och återanvända delar i en produktionsanläggning skall beaktas vid bedömningen av huruvida anläggningen skall anses som ny. Det återspeglas inte i Energimyndighetens föreskrifter.

Vi anser vidare att företag som gjort alla nödvändiga investeringar för att öka elproduktionen, men som från början inte kan utnyttja kapaciteten fullt ut beroende på tex bränslebegränsningar bör få möjlighet att successivt i takt med att kapaciteten höjs få tillgodoräkna sig elcertifikat för den ökade elproduktionen. Det kan gälla företag som investerar i en ny sodapanna där bränslet (returluten) är beroende av massaproduktionen. Det normala är att sodapannans fulla kapacitet inte utnyttjas från uppstart.

Åtgärder i turbinens omgivning som medför att en turbin varaktigt kan arbeta effektivare genom att utnyttja ett högre tryckfall genom turbinen bör berättiga till elcertifikat för den

ökade produktionen. Det kan exempelvis ske genom att reducera uttag av mellantrycksånga och via ejektorer utnyttja lågtrycksånga i efterföljande process.

Enligt vår uppfattning bör det räcka med att ”väsentliga delar” innefattar endera av panna, turbin och generator och att vissa delar faktiskt skall kunna renoveras och återanvändas. Det vore ett både företagsekonomiskt och samhällsekonomiskt slöseri att inte ta tillvara möjligheten att renovera delar om de ges samma funktion, nytta och livslängd som en helt ny del.

Skogsindustrierna har ingenting i övrigt att invända mot Energimyndighetens förslag till förändringar.

Stockholm den 10 december 2010

SKOGSINDUSTRIERNA

Lars-Erik Axelsson
Energidirektör

Skogsindustrierna är massa- och pappers- samt den trämekaniska industrins bransch- och arbetsgivarorganisation. Skogsindustrierna företräder ett 50-tal massa- och pappersbruk och cirka 140 sågverk samt ett antal företag med nära anknytning till massa-, pappers-, eller trävarutillverkning. Skogsnäringen sysselsätter direkt drygt 80 000 personer och exporterade för 123 miljarder kronor (2009). www.skogsindustrierna.org, Box 55525, 102 04 Stockholm, tel +46 8 762 72 00,